

TAGAJÁNLÁSOK

1896-ban.

AZ I. A) OSZTÁLYBA:

SZINNYEI JÓZSEF levelező tagot *rendes* tagnak ajánlja **Volf György** r. tag. Az első osztály nyelvtudományi alosztályában megüresedett egy *rendes* tagsági helyre mély tisztelettel ajánlom *dr. Szinnyei József* levelező tagot, a budapesti tudományegyetemen az ural-altáji összehasonlító nyelvtudomány nyilvános *rendes* tanárát, a helsingforszi Finn Irodalmi Társaság és a Finn-Ugor Társaság levelező tagját. Mellözve azokat az érdeemes dolgozatokat és munkákat, melyek alapján Szinnyei 1884-ben Akadémiánk levelező tagjává választott, ez alkalommal csak azokat említem föl, melyeket az ajánlott azóta írt és kiadott, a szakbeli tudósok részéről osztatlan elismerést szerezvén magának. I Nagyobb munkák: 1. Finn-magyar szótár. (Budapest, 1884., Akadémia kiadása; 1886-ban a Marczibányi-mellékjuttalommal tüntetett ki.) 2. A finn irodalom története. (Kisfaludy-Társaság Évlapjai 1885. XIX. 353—421.; az első finn irodalomtörténet.) 3. A birtokos személynagozásról. (Akadémiai székfoglaló, Magy. Nyelvőr 1887. XVII. 1—6. füz.; méltatása Simonyi Tüzetes Magyar Nyelvtana I. 707.). 4. A nyelvészet és segédtudományai. (Dékáni beszéd. Kolozsvár, 1891.). 5. A magyar nyelvbe átvett oláh szavak. (Magy. Nyelvőr 1893—1894. XXII—XXIII. 24 közlemény.) 6. Magyar Tájszótár. (Munkában 1885 óta, eddig 1893 óta 8 füzetben 80 ív, a 9. füzet sajtó alatt; az egész mű mintegy 200 ív lesz; a megjelent részeknek ismertetése a Nyelvtud. Közleményekben 1893. és a Budapesti Szemlében 1895.) 7. Budenz József Finn nyelvtana. (3-ik átdolgozott kiadás. Budapest, 1894. Ugor kézikönyvek I. köt.; ismertetése a Nyelvtudományi Közlemények 1894. XXIV. évf.) 8. Finn olvasókönyv. (Budapest, 1895. Ugor kézikönyvek II. köt.) 9. Hogy hangzott a magyar nyelv az Árpádok korában? (Magy. Nyelvőr 1895. XXIV. és különnyomatban.) 10. A magyar nyelvhasználat alapvonalai. (Mint az Ugor kézikönyvek III. kötete készülöben, eleje különnyomatban jelent meg.) II. Kisebb dolgozatok: 1. Két névrágunk eredete. (Magy. Nyelvőr 1888.) 2. Leány (szómagyarázat, u. o. 1890.). 3. Adalékok a Magyar-ugor szótárhoz (u. o. 1890.). 4. A -képpen rag

magyarázata (u. o. 1891.). 5. Alakvegyülés (u. o. 1891.). 6. Alakmagyarázatok. (Hunfalvy-Album 1891.). 7. A mondat meghatározása. (Magy. Nyelvőr 1892.). 8. A szenvedő igék képzése (u. o. 1892.). 9. Athual, fial (u. o. 1894.). 10. Labiális illeszkedés a cseremisiz nyelvben. (Nyelvtud. Közlemények (1894.)). 11. Jelentésváltozások. (Magy. Nyelvőr 1895.) Ezekon kívül számos ismertetés és apróbb közlés a Magyar Nyelvőrben és a Nyelvtudományi Közleményekben. III. Szerkesztés: Erdélyi Múzeum 1891—1893. és Nyelvtudományi Közlemények 1896. Ez elősorolás, mely igen széleskörű és mélyreható nyelvtudományi munkásságának bizonyossága, fölment ajánlásomnak hosszas megokolásától. Csak azt emelem ki, hogy Szinnyei, ki a szoroson vett nyelvész levelező tagok között egyúttal a legrégibb, nemcsak kiváló nyelvtudós, hanem józlésű fró is, ki a legridegebb anyagot is élvezetes alakba tudja öntenii. Eredményes szép munkásságát tehát méltán fogja az Akadémia rendes tagsággal jutalmazni.

BALASSA JÓZSEF drt, debreczeni reáliskolai tanárt, *levelező* tagul ismételve ajánlja **Simonyi Zsigmond** r. tag. Balassa József az egyetlen, a ki hazánkban tüzetesen foglalkozik a phonetika, az általános hangtan kérdéseivel. Számos jeles értekezése közül néhányat már az Akadémia megdicsért, három becses munkáját pedig kiadta: A Phonetika elemeit (különös tekintettel a magyar nyelvre); A magyar nyelvjárások osztályozását és jellemzését; s végre a Magyar Hangtant (Simonyi Tüzetes m. nyelvtanában). Az utóbbi munkával elnyerte Akadémiánktól a Lukács Krisztina-féle pályadíjat. Megválasztásával nemcsak megjutalmazzuk termékeny irodalmi működését, hanem fokozott munkásságra fogjuk serkenteni. — **UGYANŐT** *levelező* tagnak ajánlja **Halász Ignác** lev. tag. Balassának kiváló tehetségét és a nyelvészet terén kifejtett buzgó tevékenységét régibb ajánlásom alkalmával már részletesen méltattam. Ezúttal csak azt a művét említem meg, mely a lefolyt évben jelent meg, t. i. Magyar hangtanát. Akadémiánk Simonyi alaktanával egyúttal a Lukács Krisztina-díjjal tüntette ki és a Tüzetes Magyar Nyelvtan I. kötetében jelent meg (1—210 lap). Ez a munka, mely a legújabb tudományos kutatás eszközeivel fölfegyverkezve, a nyelvemlékek, a nyelvjárások tanulságait és az összehasonlító nyelvészet biztos eredményeit felhasználva, lelkiismeretes gondnal és világos előadásban tárja elénk nyelvünk hangelemeinek különböző alakulását és részletes történetét, már egymaga is méltónak mutatja a szerzőt arra, hogy Akadémiánk kebelébe fogadja. De méltóvá tették e kitüntetésre már korábbi munkái is, azért levelező taggá való választását ismételve a legmelegebben bátorodom az Akadémia figyelmébe ajánlani. — **UGYANŐT** *levelező* tagnak ajánlja **Szinnyei József** l. tag. Balassa József a fiatalabb nyelvész-nemzedéknek egyik alaposan képzett és nagyszorgalmú tagja, a ki főképp a hangtan és a nyelvjárás tanulmányok terén fejtett ki sikeres munkásságot. Különösen három munkája

érdemel kiemelést: 1. A phonetika elemei (1886.), a mely az általános hangtan eredményeinek a magyar nyelvre alkalmazott szabatos és világos összefoglalása. 2. A magyar nyelvjárások osztályozása és jellemzése (1891.), a mely nagy gonddal készült alapvető munka. 3. Magyar hangtan (1895.), Simonyi Zsigmond pályakoszorózott Tüzetes magyar nyelvtanában. Ezekon kívül kisebb értekezéseket is írt, a melyek legnagyobbrészt a magyar hangtan és nyelvjárástan terén mozognak (pl. a szóvégi magánhangzók fejlődéséről, a hangsúlyról, a szlavóniai nyelvjárásról stb.), a melyek közül kettő akadémiai dícséretben részesült. Ezen munkássága alapján ajánlom Balassa Józsefet az üresedésben levő levelező-tagsági helyek egyikére, különösen arra való tekintettel, hogy az ő munkássága a nyelvtudománynak legfőbbképp oly ágára terjed ki, a melynek közöttünk ez idő szerint nincsen művelője.

Dr. **HEGEDŰS ISTVÁN** egyetemi nyilvános rendes tanárt, **Ponori Thewrewk Emil** r. tag *levelező* tagnak ajánlja az I. osztály A) osztályába. Ezennel már harmadízben bátorkodom Hegedűs Istvánt *levelező* tagnak ajánlani. Tudományos érdemeit s irodalmi működésének teljes bibliographiáját már a mult két alkalommal közöltem. Azóta újabb bizonyosságát adta folytonos bűvárkodásának, nevezetesen a magyarországi latin költészet történetének ő vált legalaposabb ismertetőjévé s a classica-philologiai bizottság fontos működésének ő lett egyik legbuzgóbb előmozdítója.

Dr. **NÉGYESY LÁSZLÓ** tanárt *levelező* tagul ajánlja **Volf György** r. tag. Az első osztály nyelvtudományi alosztályában megüresedett négy *levelező*-tagsági hely egyikére bátorkodom ajánlani *dr. Négyesy Lászlót*, a budapesti tudományegyetemen az irodalmi segédtudományok magántanárát, és a tanárképző-intézeti gyakorló-főgymnasiumban a magyar nyelv és irodalom rendes vezető tanárát. Négyesy hivatott művelője a magyar nyelvtudománynak, valamint a magyar irodalmi elméletnek és nemzeti irodalom történetnek. A Magyar Nyelvőrnek tíz év óta egyik legmunkásabb dolgozótársa. E specialis magyar nyelvtudományi folyóiratban megjelent számos derék dolgozata közül különösen kiemelem a szegedi nyelvjárás beható ismertetését, melyet az Akadémia 1887-ben a Sámuel-díjjal tüntetett ki. Magyar verselméleti, verstörténeti, aesthetikai és irodalomtörténeti művei, melyek mindannyian kiváló nyelvtudományi készülségen alapulnak, már a tavali ajánlásban voltak kellően méltatva. Azért megelégszem néhányuknak pusztá felsorolásával. Önálló munkái: Magyar verstani (1886.); A magyar vers (1887.); A magyar verselmélet kritikai története (1888.); A mértékes magyar verselés története (1892.), melyet a Kisfaludy-Társaság a Lukács Krisztina-jutalommal tüntetett ki. Kiadta Ráday Pál, Amade László és Faludy Ferencz verseit, mely kiadásaival lelkiismeretességénél, gondosságánál és avatottságánál fogva nemcsak a magyar irodalomtörté-

netnek, hanem a magyar nyelvtudománynak is becses szolgálatot tett. Ép úgy elismerésre méltók Baróti Szabó Dávidról, Berzsenyiről, a XVII. század polemikusairól, a XVIII. század szépirodalmáról, deákos költőinkről az Egyetemes Philológiai Közlönybe és a Magyar Képes Irodalomtörténetbe írt kisebb tanulmányai és adalékai valamint a Pallas-Lexicon számára készült több száz magyar irodalmi, poetikai és retorikai cikke. Megemlíthetem Magyar stilitikáját és Szerkesztéstanát is, melyek módszerükkel és tudományos tartalmukkal magasan fölül-emelkednek a közönséges iskolai könyvek színvonalán. E művei hasonlóképen a képzett nyelvészt mutatják, mint lépten-nyomon mutatják azok is, melyek tárgyuknál fogva a nyelvtudománytól távolabb állóknak látszanak. Így Négyesy munkássága teljesen beleillik a nyelvtudományi alosztály keretébe és bizonyára csak javára válik, hogy derekasan megfelel a széptudományi alosztály munkakörének is. Azért meg vagyok győződve, hogy dr. Négyesy László megválasztásával a magy. tud. Akadémia igen érdemes levelező tagot nyerne, a ki e kitüntetést buzgó szorgalommal és sikeres munkássággal fogja meghálálni.

Dr. **POZDER KÁROLY**-t, ki a persa, latin és görög philologia, meg az összehasonlító vallástudomány terén számos éven át sikerrel működik, az I. osztály *levelező* tagjának ajánlja **Vámbéry Ármín** tiszt. tag. A keleti nyelvészet terén «Újpersa nyelvjárások» és «Idegen szók a görögben és latinban» című értekezéseit a Magyar Akadémia adta ki, más egyéb dolgozatai, ú. m.: «A cigányok a Sahnemeóban», a «Sakk a Sahnemeóban», «A Kyros monda», «Müller Miksa hőcseleti művei» stb. tudományos folyóiratainkban láttak napvilágot. A miben pedig dr. Pozder Károly kiválóan kitűnik, ez a Sahnemeó értelmezése és semmiképp sem nagyítok, ha azt mondom, hogy Firduszinak nagy époszát kevés tudós érti oly alaposan, mint ő.

THÚRY JÓZSEF urat *levelező* tagnak ajánlja **Vámbéry Ármín** tiszt. tag, a török-tatár nyelvek jeles ismerője, a magyar-török történeti korszak alapos kutatója és a magyar irodalmi emlékek szorgalmas és szakavatott értelmezője. Thúry Józsefnek eddigi munkái közt kiemelendő: 1. A kasztamuni-i török nyelvjárás. Értekezések a nyelv- és széptudományok köréből. (XII. köt. VII. sz. 1885.) 2. Török-magyar összehasonlító szótár (kéziratban, de boldogult Budenz és Hunfalvy r. tagoktól kiadásra ajánlva). 3. A Zrinyiász. (Budapest, 1894.) 4. Török történetírók. (A Magyar Tud. Akadémia történelmi bizottságának megbízásából fordította és jegyzetekkel kísérte Thúry József. I. és II. kötet.) 5. Ősköltészetünk. (A halasi főgymn. 1890-iki Értesítőjében.) 6. Pecsevi viszonya a magyar történetíráshoz. (Századok 1890. évf. öt számában.) 7. A török hódítás kezdete Magyarországon. (Századok 1893. évf.) stb. Szóval Thúry Józsefben az Akadémia oly erős nyert, melyet működésében már régóta nélkülöz.

ZOLNAI GYULA drt, gymnasiumi tanárt s egyetemi magántanárt, levelező tagul ismételve ajánlja **Simonyi Zsigmond** r. t. Mindenki ismeri Zolnainak Akadémiánk kiadásában megjelent díszes és tanulságos munkáját, melynek czíme: Nyelvméleink a könyvnyomtatásig. Már több ízben megkapta értekezéseiért a Sámuel-díjat. Legbecsesebb tanulmánya a Mondattani búvárlatok; egyéb dolgozatai a nyelvmélekkel s nyelvjárásokkal foglalkoznak sikeresen, s ezek közül kiemelendő a németujvári glosszákról s a mátyusföldi nyelvjárásról szóló munka. Bizton várhatjuk, hogy Zolnai még sok hasznos szolgálatot fog tenni nyelvünk tudományának. — **UGYANÓT** a M. Tud. Akadémia nyelvtudományi bizottságának segédtagját levelező tagnak ajánlja **Színnyei József** l. tag. Zolnai Gyula igen tehetséges, alapos tanultságú és nagy szorgalommal munkálkodó tagja az újabb nyelvész-nemzedéknek. Kisebb értekezésein kívül, a melyek közül több akadémiai dícséretet és egy jutalmat is nyert, a következő nagyobb dolgozatokat tette közzé: 1. Szómagyarázatok (1890.), a melyek szerencsés kombináló képességre vallanak; 2. Mátyusföld nyelvjárása (1891.), pontos megfigyelésen alapuló s a legaprólékosabb gondnal készült nyelvjárás-tanulmány, a mely két ízben részesült az Akadémia dícséretében; 3. Mondattani búvárlatok (1893.), a melyben igen talpraesetten fejtegeti egész sorát a mondattani kapcsolatok elhomályosodásából eredt változásoknak; kimutatja, hogy a szó fejlődése a mondatból indul ki, s a mondattani elv mily fontos a nyelvi tünemények magyarázásában; legnagyobb és legértékesebb munkája 4. Nyelvméleink a könyvnyomtatás koráig (1894.), a melynek terjedelmes bevezetésében igen alaposan és világosan értekezik a nyelvmélek fontosságáról a nyelvűvárlatra nézve, azután nyelvméleink olvasását tárgyalja és rendre ismerteti régi nyelvméleinket; a munka főrésze: szemelvények régi nyelvméleinkből, a melyeket nagy gondnal készült számos jegyzettel kísér. Zolnai Gyulát ezen dolgozatai alapján melegen ajánlom az üresedésben levő levelező-tagsági helyek egyikére.

AZ I. B) ALOSZTÁLYBA:

RIEDL FRIGYES tanárt ajánlja Gyulai Pál r. t. levelező tagnak mint a magyar irodalomtörténet jeles művelőjét és kritikust. Riedl majdnem húsz év óta művelői szaktudományát s egy pár tudományos és irodalmi folyóiratnak állandó dolgozótársa. Az újabb kritikai módszer alkalmazásával igyekszik megvilágítani irodalmunk főbb képviselőit és irányait. Mellőzve egy pár jeles ikolai könyvét (Rhetorika, Poétika), önállóan megjelent munkái e következők: Kazinczy F. és a német irodalom (Budapest, 1878.); A magyar hunmonda (Budapest, 1881.); Arany János (Budapest, 1887—1893., két kiadás): Az egységes középiskola (Budapest, 1893.). Az Arany Jánosról írt műve az egyetlen terjedel-

mesebb tanulmány irodalmunkban, mely minden oldalról igyekszik megvilágítani Arany költői munkásságát. Kazinczyról és a magyar hunmondáról szóló tanulmányai egyoldalúságuk mellett is széleskörű műveltséget tanúsítanak. Kisebb tanulmányai nagyrészt a Budapesti Szemlében a Philologiai közlönyben és a M. Nyelvőrben jelentek meg (Madách Imre, Daudet Alphons, Verseghi mint nyelvtudós stb.) épen úgy bizonyítják kritikái, mint a szép formára törekvő írói tehetségét.

* * *

BOISSIER GASTON-t, a párisi École normale tanárát ajánlja **Beöthy Zsolt** r. tag. Van szerencsém a nyelv- és széptudományi osztályba kültagnak ajánlani Boissier Gastont, a párisi École normale tanárát, a francia akadémia tagját és jelenlegi titkárát. Boissier pályakoszorózott műveivel Terentius Varróról s Ciceróról és köréről, valamint a római vallásról, a római szellem, irodalom és történet egyik legkiválóbb ismerőjének s korunkban mindenesetre legművészibb ismeretőjének bizonyítja magát. A tanulmány alaposága s az előadás vonzó szépsége tünteti ki legnépszerűbb köteteit, az archaeologiai sétákat is: ezeknek nem sajátlag műrégészettel foglalkozó részleteiben is Boissier a szó szoros értelmében művészi régészetet ad «Cicero és barátai», valamint az «Archaeologiai séták» első kötete magyarul is megjelent Akadémiánk könyvkiadó-vállalatában s olvasó közönségünk nagy tetszéssel fogadta és mindenesetre nagy haszonnal olvasta. Kiváló szellemének így ránk is volt jelentékeny művelő hatása, melyet illő lesz megköszönnünk a megtisztelésnek azon a módján, a mely rendelkezésünkre áll.

HERZ MIKSA bey-t, Kairóban, *kültagul* ajánlják **Beöthy Zsolt** és **Goldziher Ignác** r. tagok. Herz Miksát, az Institut égyptien rendes tagját, a kairói arab múzeum igazgatóját és tudományos ismertetőjét, az egyiptomi közalapítványok (vakf) építőmesterét. Herz bey a mór művészet történetére vonatkozó jeles munkáival a műtörténet e részének ismeretét jelentékenyen előmozdította; az arab forrásmunkák adatainak műtörténeti megvilágításával az orientális philológiához is hozzájárul. Herz úr irodalmi és gyakorlati működésével a távol külföldön becsületére válik a magyarságnak.

JAGIĆ VRATISLAV-ot *külső* tagnak ajánlja dr. **Asbóth Oszkár** l. t. Dr. Jagić Vratislav a bécsi egyetem tanára már 20 év óta, a mióta az általa alapított Archiv für slavische Philologie című kitűnő folyóiratot szerkeszti, a szláv philologia körül folytatott kutatásoknak lelke és vezetője, úgy hogy a fiatalabb szlavisták közt nincs olyan, a ki őt mesterének, tanítójának nem vallaná, ha nem is hallgatta sohasem előadásait. Lehetetlen volna itt felsorolni mind azokat a beható tanulmányait, a melyekben a szláv nyelvek jellemzésével,

különösen pedig az ószlovén, a horvát-szerb és az orosz nyelv történetével foglalkozik és a melyekben a részletek szorgalmas összeállítása és megfigyelése mindig karöltve jár a tünemények mesteri kézzel való csoportosításával és az egésznek tiszta áttekintésével. De Jagić korántsem csak nyelvész, még azt sem lehet mondani, hogy első sorban nyelvész, mert az irodalom, a szlávok szellemi életének minden fontosabb mozzanata kezdettől fogva élénken foglalkoztatta, és ha nem is írt minderről egész munkát, úgy mint pl. a horvát-szerb, a szlovén, az orosz irodalomról, a szlávok népköltészetéről stb., számtalan ismeretéseiben gyakran egészen rövid, de mindig talpraesett, szellemes megjegyzéseiben bámulatos sokoldalúság tükröződik. Azért valóságos esemény számba ment, mikor annak híre terjedt a szlavisták közt, hogy Jagić szerkesztése alatt egy Grundriss der slavischen Philologie című Encyclopaedia fog megjelenni. De fölösleges Jagić érdemeit a magyar tud. Akadémia előtt bővebben méltatnom, hiszen akadémiánk bizalmának és nagyrabecsülésének már fényes jelét adta, mikor Jagićot arra kérte föl, hogy milleniumi nagy műve számára állítsa össze a szláv forrásokból azokat a helyeket, a melyek a honfoglalásra vonatkoznak, és így párját ritkító szakismeretének már hasznát vette, még mielőtt tagjai közé iktatta.

WINKLER HENRIK drt, boroszlói tanárt, *külső* tagul ajánlja **Simonyi Zsigmond** r. tag. Winkler több jeles munkát írt, melyek részint az általános nyelvészet kérdéseivel, részint az ural-altáji nyelvek jellemzésével foglalkoznak. Az utóbbiak címe: «Die Ural-altaischen Sprachen und Völker»; «Das Ural-altaische und seine Gruppen». Ezekben a munkákban a szerző mindig tekintettel van a magyar nyelvre, folytonos figyelemmel kíséri tudományos törekvéseinket, jól ért magyarul s már ismételve tartózkodott hazánkban. Méltán megilleti tehát Akadémiánk részéről az elismerés s a megválasztással járó megtisztelés még erősebb köteléssel fogja hozzánk csatolni.

A II. A) ALOSZTÁLYBA:

BŐHM KÁROLY kolozsvári egyetemi ny. r. tanárt *levelező* tagul ajánlja **Pauer Imre** rendes tag. Hivatkozással az Alapszabályok III. 16. §-ra, szerencsém van a II. osztály A) alosztályába levelező tagul ajánlani Bőhm Károly kolozsvári egyetemi tanárt, a Magyar Philos. Szemle volt szerkesztőjét, a ki számos philos. értekezésével s kivált «Az ember és világa» című terjedelmes és alapos tanulmányával philos. irodalmunkban előkelő helyet vívott ki magának, s a kinek megválasztásával Akadémiánk II. osztályának philos. csoportja kitűnő munkaerővel gazdagodnék.

CSIKY KÁLMÁN urat, a m. kir. József-műegyetemen a közgazg. jog s magyar magánjog nyilvános rendes tanárát *levelező* tagnak ajánlja **Tóth Lőrincz** r. tag. Már a mult 1895. évben bátorkodtam ugyanőt e kitüntetésre ajánlani, és pedig legjobb meggyőződésem alapján, nagyérdemű, közhasznú s elterjedt jogtudományi s művelődéstörténeti önálló munkái s értekezései méltó jutalmául. A mult évi választások alkalmával, az akkori körülmények közt, sikert nem érhetvén, ezennel megújítom ajánlásomat. Akkor előadott nagyterjedelmű s magasb tudományos és gyakorlati értékkel bíró irodalmi munkássága, melyet nagyrészt a m. Akadémia körében s megbízásából is fejtett ki, azóta ismét növekedett, ugyanis: a Franklin-társaság millenniumi emlékkiadásában megjelenő «Magyar törvénytár» számára ő fordította le Mária Terézia, II. Lipót és I. Ferencz királyok dekretumait, a szükséges feldolgozással; s 1895-ben jelent meg tőle a «Magyar Alkotmányjog» című munkájának 6-ik kiadása, a honpolgári jogok s köteleességeknek a felső népiskolák számára írt ismeretése, mely Budapest főváros elemi iskoláiban elfogadott s egyedül használt tankönyv; s előkészítette a «m. állam közigazgatási jogának», mely első kiadásban 1888—89-ben a Pallas kiadásában jelent meg, az újabban hozott törvények s rendeletek alapján átdolgozott második kiadását. Előbbi művei közül szükségesnek tartom újból fölemlíteni «Werbőczy Hármas törvénykönyvének» jegyzetekkel ellátott becses fordítását, melyhez bevezetésül megírta az említett mű kimerítő történetét, ismertetve annak összes kiadásait s fordításait oly teljességben, a mint az még eddig összeállítva nem volt. Továbbá: «A m. alkotmány- és jogi ismeretek», polgári és elemi tanítóképezdek számára írt s a közokt. minister által jutalmazott «Kézi könyvet», mely szélesen elterjedt mű, már az ötödik kiadásban forog közkézen; és a «Hazai alkotmány és jogismeret alapvonalait» polgári és felső népiskolák részére, mely szinte a közokt. minister által jutalmazott mű, jelenleg már 6-ik kiadásban jelent meg. Csiky Kálmán az Akadémia könyvkiadó-vállalatát is szorgalmasan előmozdította. Ő fordította Boissier Gaston «Cicero és barátai» című munkáját (1876); Thierry Amadé «A római birodalom képét» (1881); ő revidálta Rambau Alfréd kétkötetes nagy művének «Oroszország történetének és Janet Pál háromkötetes «A politikai tudomány történetének» fordításait. — Értekezései, könyvismertetései s bírálatai, politikai vezérczikkei s tanügyi czikkei, a különféle folyóiratok- s hirlapokban nagy számba mennek; országgyűlési tartalmas és szép beszédei az 1882—84. évi Naplók egyik díszét képezik és szinte tudományos becsűek. Nagyobb értekezései: «A troubadourok kora és költészete; a hír és babona multjából; a régi socializmusról; a m. nő jogai» stb. stb. Ezen nagyérdemű, üdvös irodalmi munkásság alapján ismételve vagyok bátor kérni a tisztelt Akadémiát, hegy Csiky Kálmán urat tagjai sorába felvenni s ezzel a kebelbeli hasznos és kitűnő munkaerők tömegét nevelni méltóztassék.

Dr. **GAAL JENŐ** urat *levelező* tagnak ajánlja **Földes Béla** l. t. Az 1896-iki választások alkalmából a II. osztály A) osztályába szerencsém van Gaal Jenő drt ismételve *levelező* tagnak ajánlani. Gaal Jenő, jog- és államtudományi doktor, a műgyetemen a nemzetgazdaságtan nyilv. rendes tanára, miniszteri tanácsos, a nemzetgazdaságtant művelő hazai írók között oly helyet foglal el, mely őt az akadémiai tagság díszére méltán érdemesíti. Irodalmi tevékenységének tárgyait nagyobbára hazánk gazdaságpolitikája köréből választotta, és azokat mindig teljes elméleti készséggel dolgozta fel. Alaposság, gyakorlati érzék, kiváló megfigyelő képesség, gondolkodásban szabotosság és világos irány képezik irodalmi dolgozatainak jellemző vonásait. A hol gazdasági bajokat tárgyal, helyesen állapítja meg a diagnoszt és prognoszt. E jeles tulajdonságok tették őt a képviselőháznak, melynek 1878—1893-ig tagja volt, egyik közgazdasági tekintélyévé. Nevezetesebb irodalmi termékei a következők: 1. Az aradi keresk. és iparkamara kerületének közgazdasági leírása. Arad, 1876. 2. A szövetkezetekről. Budapest, 1880. 3. A mezőgazdasági válság kérdése. Bpest, 1885. E dolgozat a hazai agrárirodalom egyik legbecsesebb termékét képezi, mely francia és német nyelven is megjelenvén, a külföldi irodalom részéről is kedvező fogadtatásban részesült. 4. A román kereskedelmi szerződésről. Arad, 1885. 5. Az alföldi munkásmozgalom. Mintaszerű tanulmány sok új becses adattal és helyes, a következmények által igazolt felfogással. Budapest, 1891. 6. Békésmegye. (A M. Tud. Akadémia nemzetg. és statisztikai Bizottsága által kiadott «megyei monografiák»-ban). Bpest, 1892. 7. Csanádmegye (U. ott). Bpest, 1892. Ezekon kívül 16 éven át szerkesztette az aradi keresk. és iparkamara évi jelentéseit, melyek úgy szerkezetöknél, mint tartalmuknál és különösen az általános részben tanusított önálló és széles körre kiterjedő felfogásnál fogva irodalmi értékkel bírnak. Ezek alapján bátran mondhatom, hogy Gaal Jenő megválasztásával az Akadémia úgy a multban szerzett irodalmi érdemeket jutalmazna, mint a jövőre nézve oly jeles és buzgó tagot nyerne, ki szakmájának művelésével a hazai tudománynak, tehát az Akadémiának is kiváló szolgálatokat fog tenni. **UGYANŐT** ajánlja **Matlekovics Sándor** *levelező* tag. Gaal Jenő a műgyetemen a közgazdaság tanára, miniszteri tanácsos, a közgazdasággal gyakorlatilag mint az aradi ipar- és kereskedelmi kamara titkára (1872 óta) foglalkozott. Később mint országgyűlési képviselő a törvényhozásban minden közgazdasági kérdés tárgyalásánál élénk részt vett és egyáltalában hazánk közgazdasági viszonyaival folytonosan foglalkozott. Ezen működésénél figyelemre méltó írói tevékenységet fejtett ki. E részben első sorban felemlítendő az aradi ipar- és kereskedelmi kamara rendes évi jelentései, melyeket ő szerkesztett és melyek az ország többi kamaráira nagy hatással voltak, a mennyiben ezek a jelentések a mintaszerű dolgozatoknak példányképei voltak. Tőle jelent meg a «Mezőgazdasági válság» cím alatt (magyar, német és francia nyelven) egy nagyobb dolgozat 1885. évben, melyet az or-

szágos gazdasági egyesület megkeresésére az említett évben Budapesten tartott nemzetközi gazdacongressus számára dolgozott ki, és a mely dolgozat nemcsak a congressuson jelen volt nagyszámú külföldi tudós, hanem a szakirodalom általában jelesnek és figyelemre méltónak ismert el. Többi önálló munkái közt főlemlitem a következőket: Békés- megye közgazdasági monografiája, Csanádmegye közgazdasági monografiája, A viláfgorgalom és a kulturai egység fejlődéséről, Az alföldi munkásmozgalom, Arad-, Békés-, Csanád- és Hunyadmegyék közgazdasági statisztikája. A szövetkezetekről stb. stb. — Ezen munkálatokban a gyakorlati élet helyes ismerete és a tudomány jelen fejlődésének megfelelő felfogás található. Tekintettel tehát arra, hogy Gaal az Akadémia alapszabályainak megfelelően irodalmi tevékenységet fejtett ki, — hogy egész életét a közgazdasági téren részint mint kamarai titkár, részint mint képviselő, részint mint a kereskedelmi miniszterium miniszteri tanácsosa töltötte, — és hogy végre most mint műegyetemi tanár egyenesen a tudomány művelésének szentelte magát: levelező taggá leendő megválasztását ajánlom és azon meggyőződésben élek, hogy Akadémiánk II. osztálya benne tevékeny és érdemes tagra fog szert tenni.

Dr. **KUNCZ IGNÁCZ** kolozsvári egyetemi nyilvános rendes tanárt ajánlja *levelező* tagul **Schvarcz Gyula** r. tag. Kuncz Ignác év-tizedek óta jelentékeny szakirodalmi munkásságot fejt ki az államtudományi és közigazgatástani szakma körében. Már a legközelebbi évek folyamában tüzetesebben megismertették az őt akadémiai l. tagságra ajánlók az ő nagyszámú szakirodalmi termékeinek czimjegyzékét; ezért fölöslegesnek tartom ezt most elismételni. De erős meggyőződésem, hogy Kuncz Ignácot, a «Nemzetállam» és a «Demokratia» tudós szerzőjét mindazok, kik hazánkfiak közül államtudománnyal tüzetesebben foglalkoznak, mint jeles tudományos író a legelismertőbb módon méltányolják; ugyanazért a magyar államtudományi irodalom ezen érdemdús veterán, munkás jelesét a legmelegebben ajánlom a II. osztály figyelmébe a végre, hogy a II. osztályba levelező tagul megválasztassék.

LECHNER KÁROLY kolozsvári egyetemi tanárt *levelező* tagul ajánlja **Pauer Imre** r. tag. Lechner Károly kolozsvári egyetemi ny. r. tanár a physiol. lélektan terén aratja sikereit. Monographiái, melyek az utolsó két évtizedben sűrűen követték egymást, a legszelebb tudományos körökben keltettek méltó feltűnést; és feltétlenül megérdemlik az akadémiai babért. Mulasztást követnék el, ha Lechner Károly urat a II. osztály A) alosztályába lev. tagul nem ajánlanám.

A II. B) ALOSZTÁLYBA :

BÉKEFI REMIG-et levelező tagnak ajánlja Pór Antal r. tag. A méltó dicséretnek, sőt magasztalások után, melyekkel *b. Radvánszky Béla, Szilágyi Sándor* és *Fejérváry László* t. tagtársaink dr. Békefi Remig egyetemi magántanárt az Akadémia figyelmébe tavál ajánlani méltóztattak, nekem nem lehet más feladatomban, mint ama competens urak ajánlatára hivatkoznom. Taval óta a következő művek jelentek meg Békefitől: «A magyarországi ciszterci rend millenniumi Emlékkönyve», melyet ő szerkesztett; «A ciszterci rend története Magyarországon 1147—1896.»; «Vallásos és erkölcsi élet Magyarországon az Árpád-házi királyok korában»; «Árpád-házi közoktatásügyünk és a veszprémi egyetem létkérdése». Ezek után újból ajánlani bátorodom dr. Békefi Remiget a tekintetes Akadémia jóakarataiba, hogy öt levelező tagjai sorába fölvenni méltóztassék. — **UGYANÓT Fejérváry László** r. tag. E kitüntetést az ajánlott zajtalan, de rendkívül eredményes munkásságával valóban kiérdemelte. Azóta, hogy 1884-ben első nagyobb műve, «Keszthely és környékének néprajza» megjelent, kivált a magyar egyháztörténelem és a művelődéstörténet terén fejtett ki nagyfokú, kútfői tanulmányokon alapuló irodalmi munkásságot. A ciszterci rend történetén dolgozván, e tíz kötetre tervezett nagy vállalatból, melyre a rend méltán büszke lehet, eddig a következő részeket írta meg: A pilisi apátság története (1891—92.), két kötetben (527 és 612 l.); A cikádori apátság története (1894.) 151 l.; A cikádori apátság alapítása és színhelye (Századok 1894.); Hunyadi Mátyás mint a ciszterciek reformátora (felolvasás az Akadémiában 1894.); A zirczi apátság függetlenítése (felolvasás a Tört. Társulatban 1895.). Legújabbban az ő szerkesztésében jelent meg a «Magyarországi ciszterci rend millenniumi Emlékkönyve» (1896.), mely remek kiadványnak első nagybecsű közleményét — «A ciszterci rend története Magyarországon» — ő írta. A magyar művelődéstörténet köréből újabban a következő terjedelmes dolgozatai jelentek meg: «Vallásos és erkölcsi élet Magyarországon az Árpád-házi királyok korában» (Kath. Szemle 1896.); «Árpád-kori közoktatásügyünk és a veszprémi egyetem létkérdése» (felolvasva a Tört. Társulat idei közgyűlésén, Századok 1896.) stb. Tudományos munkásságát alaposág, eredeti forrásokból való dolgozás, önálló felfogás, beható kritika és szép feldolgozás jellemzi. Az ajánló meg van győződve, hogy az Akadémia választása a még egyrészt a tiszteletreméltó tudományos munkásság méltó elismerése lenne, másrészt az ajánlott buzdítást látja benne a jövőre, hogy a megkezdett irányban a tudománynak mennél hasznosabb munkássá válni törekedjék. — **UGYANÓT Csaplár Benedek** l. tag, hivatkozva 1. a két évvel ezelőtt benyújtott ajánlásában részletes megokolására; 2. azokra a tekintélyes ajánlásokra, melyek azt a múlt évben több oldalról jelentősen nyomósbi-

tották; 3. irodalmi érdemeinek újabbi gyarapodására s elismeréseire. Mindezek világosan bizonyítják, hogy a két év előtti ajánlásom indító okai jó alapnak voltak, sőt az abban akkor csak reményképen jelzett hiedelem is már jórészen valóvá vált. Nem említve a mult évi ajánlásban felhozott haladási mozzanatait, jeles tevékenységének csupán azóta kelt szép tanúságait érintem. Fényesen kitetszik ez különösen a közelebről megjelent és a hazai tudományos körökben meglepő feltűnést keltett millenniumi Emlékkönyvből, melyet a ciszterci-rend pártját ritkító kiadásban hocsátott közre. Ennek a monumentális kiállítású műnek szerkesztésével, a munkatársak bizalma alapján, a rend főnöke, Vajda Ödön apát, dr. Békefi Remiget bízta meg, s méltán. Míg a szépen illusztrált könyv felötlően vallja a szerkesztő művelt ízlését, a tartalomnak leglényegesebb része, nyomban az előszó után, t. i. «A ciszterci rend története Magyarországon 1142—1896. (1—89. l.) nyomosan bizonyítja, hogy e tekintetben is őt illeti meg az országnéző. Ezenkívül még két igen értékes dolgozattal növelte újabban is irodalmi műveinek sorát, névszerint ezekkel: 1. «Árpádkori közköztudásügyünk és a veszprémi egyetem létkérdése». (Felolvasatott a magyar Tört. Társulat 1896. febr. 13-iki közgyűlésén. Megjelenik a «Századok»-ban, 1896.) 2. «Vallásos és erkölcsi élet Magyarországon az Árpádházi királyok korában». (Értekezés. Megjelenik a «Kath. Szemle» 1896. évi folyamában.) Ily nyomos érveknél fogva bizvást vélem ismételhetni két év előtt eléggé megokolt ajánlásomat, azon komoly meggyőződéssel, hogy az eddig is jól megérdemelt méltatást még több jeles irodalmi dolgozattal és tanügyi düssikerű működéssel fogja igazolni. Megválasztása az Akadémiának kétségkívül díszére válnék. — **UGYANÓT** ajánlja **b. Radvánszky Béla** t. tag. Történetírói munkássága ügyis ismeretes lévén előttünk, azt hiszem, nem szükséges azt újolag elősorolni, annál kevésbbé, mert az elmúlt 1894. és 1895. évi ajánlatokban már kellően méltatva volt az. Ezenkívül pedig a kijelölő-bizottság is elismerte már érdemeit azáltal, hogy az 1894. évben első helyen ajánlotta megválasztásra.

KARÁCSONYI JÁNOS tanár urat *levelező* tagnak ajánlja **Pauler Gyula** r. tag. Ajánlom a II. osztály B) alosztályába levelező tagul dr. Karácsonyi János nagyváradai semináriumi tanár urat az újabb történetíró nemzedéknek alapos tudásra, éles kritikára, eredményes munkásságra nézve egyik legkiválóbb tagját. Kisebb-nagyobb munkái közül, melyeknek jegyzékét ide csatolom, kiemelendőnek tartom: 1. «Szent Gellért csanádi püspök élete és művei»-t, melyben ifjú kereszténységünk e kiváló alakjának kimerítő életrajzát adja, sőt a szentnek mai felfogásunk szerint teljesen meddő és élvezhetetlen fennmaradt egyetlen művéből is becses culturtörténeti vonatkozásokat tud kifejteni. 2. «Szent István oklevelei és a Sylvester-bullá»-t, melyben első szent királyunk okleveleinek sokat feszegetett kérdését — a pannon-

halmi úgynevezett alapítólevél kivételével — teljesen megoldja, s így nemzeti történetünk egyik legfontosabb, de felette homályos része nem egy fontos pontjának megvilágosítására biztos, tudományos alapot nyújt, és végre 3. még kéziratban levő, de az Akadémiának benyújtott, «a magyar nemzetségek története» című munkájának egy részét, melynek alapján a munka befejezésével is megbízhatott. Volt alkalmam a benyújtott részletet olvasni és mondhatom, hogy ha az egész mű, a mint remélni lehet, első felének megfelel, nyeresége lesz történeti tudásunknak.

a) Önálló művek: 1. Magyarország és a nyugati nagy egyházszakadás. (N.-Várad, 1885.) 2. Szent Gellért csanádi püspök élete és művei. Ipolyidíjjal jutalmazott pályamű. (Budapest, 1887.) 3. Szent-István^o oklevelei és a Sylvester-bulla. Közrebocsátja a M. Tud. Akadémia Történelmi Bizottsága. (Budapest, 1891.) 4. Sajtó alatt van: Békés vármegye története. b) Értekezések: 1. Négy fejezet az aradi prépostság történetéből. (Megjelent a budapesti növendék-papság emlékkönyvében. 1881.) 2. A kunok Dél-Magyarországon. (Megj. a Történelmi és régészeti értesítőben. (Temesvár, 1882.) 3. Az orodi főesperesség és Orodmegye hajdani határai. (Megj. u. o. 1882.) 4. Alsó-Eperjes helyfekvése. (Megj. u. o. 1883.) 5. A Csanád nemzetség és birtokai Dél-Magyarországon. (Megj. u. o. 1884. és 1885-iki évfolyamok.) 6. A Laczkfyak története. (Megj. u. o. 1887.) 7. Az aradi prépostság és káptalan birtokai. (Megj. u. o. 1890.) 8. A rahonczai monostor. (Megj. u. o. 1892.) 9. Gyulának, a gyulai uradalomnak s a gyulai várnak keletkezése. (Megj. a békésvármegyei régészeti és történelmi társulat évkönyvében. VIII. k.) 10. Tököly viszonyai Békésmegyéhez, különösen Gyulához. (Megj. u. o. IX. k.) 11. Két feledésbe ment békésmegyei helység. Hol feküdt Alabián? (Megj. u. o. X. k.) 12. Török világ Békésmegyében. (Megj. u. o. XI. k.) 13. Békésmegye nemzetségei. (Megj. u. o. XI. k.) 14. A Hunyadyak békésmegyei birtokai és a Dobozi Dánfyak. (Megj. u. o. XII. k.) 15. A pusztaföldvári támadás 1488-ban. (Megj. u. o. XII. k.) 16. Békés vármegyének szolgabírói járásokra való régi felosztása. (Megj. u. o. XII. k.) 17. Maróthy János macsói bán élete. (Megj. u. o. XIII. k.) 18. Hogy és mikor került Gyula vára a magyar király kezére. (Megj. u. o. XIII. k.) 19. Első kísérletek egy gymnasium felállítására Gyulán. (Megj. u. o. XIV. k.) 20. Békés város története a XVIII. század elejéig. (Megj. u. o. XV. k.) 21. Kisnemesi élet Békésmegyében. (Megj. u. o. XVI. k.) 22. Katonai becsületbiróság. (Megj. Hadtörténelmi Közlemények 1891.) 23. Tót püspökségek Magyarországon. (Megj. Katholikus Szemle, 1889.) 24. Nagy Lajos anyja Rómában. (Megj. u. o. 1893.) 25. A kerekegyházi Laczkfyak családfája. (Megj. Turul IV. 166.) 26. Hogy kell kiejtenünk az utolsó magyar fejedelem nevét. (Megj. u. o. VII. k.) 27. Még egyszer a Geithsa név kiejtése. (Megj. u. o. XII. k.) 28. Az Árpádház második elágazása. (Megj. u. o. VIII. k.) 29. Mese-e vagy valóság? (Megj. u. o. VIII. k.) 30. Ajtony-Achtum. (Megj. u. o. IX. k.) 31. A gróf Csákyak és a Becskyek ősei. (Megj. u. o. XI. k.) 32. Oklevelek

Patócsy Ferencz születéshelyéről. (Századok. 1889.) 33. IX. Bonifác bullái. (Megj. u. o. 1890.) 34. Kik voltak az első érsekek. (Megj. u. o. 1892.) 35. Trencsényi Csák Máté nádorsága. (Megj. u. o. 1893.) 36. A Hartvik-vita sarkpontjai. (Megj. u. o. 1894.)

KIRÁLY PÁL fehértemplomi állami főgymnasiumi igazgatót és régészettörténelmi író *levelező* tagnak ajánlja **Téglás Gábor** I. tag. Király Pál nevét a M. Tud. Akadémia Archaeologiai Közleményekben a «Sarmizegethusai Mithraeum» című monographia tette először ismertté. Azóta tevékeny részt vett a Várhelyen a hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat által rendeztetett ásatásokban s ez ásatások felirati eredményeit Téglás Gáborral együtt az Erdélyi Múzeumegylet kiadványaiban és a bécsi Archaeologisch-epigraphische Mittheilungen füzeteiben publicálta. Mint Gyulafehérvár monographusa, munkája első kötetében Dacia katonai és polgári szervezetét dolgozta fel s bő irodalmi olvasottságát és avatottságát még jobban kitünteté «Dacia provincia Augusti» című kétkötetes nagy munkája, Szabó Ferencz Történeti könyvtára XLVII—XLVIII. kötetéül.

Dr. **KUZSINSZKY BÁLINT** urat *levelező* tagnak ajánlja **Hampel József** r. t. Van szerencsém dr. Kuzsinszky Bálint N. Múzeumi segédőrt és m. tud. egyetemi magántanárt a M. Tud. Akadémia II. osztályának történeti alcsoportjába tagul ajánlani. Dr. Kuzsinszky a római ókor és különösen Pannonia átkutatásával foglalkozik, 1888 óta vezeti az aquincumi ásatásokat, ez ásatások eredményéről magyar és német nyelven több értekezést tett közzé és általában a szakirodalmat számos becses önálló kutatásokon alapuló tanulmányokkal gyarapította. Ezek, miként az idecsatolt bibliographiai jegyzék mutatja, nemcsak a római nyilvános és magánrégiségek szakát, de a topographiát, numismatikát és római epigraphikát is sok szép adattal gazdagították; sőt a legutóbb közzétett munkája Pannonia és Dacia történetéről, e két római tartomány politikai és culturalis fejlődéséről és állapotáról oly összefoglaló képet nyújt, a melytől eddig hazai irodalmunkban nélkülöztünk. Mindezeknél fogva és mert mióta boldogult Fröhlich Róbert tagtársunkat elvesztettük, osztályunkban nincs senki, a ki specialis pannoniai kutatásokkal foglalkozik, melegen ajánlom dr. Kuzsinszky Bálint megválasztását. Dr. Kuzsinszky Bálint irodalmi munkássága: 1837-ben: A niši éremlelet. Arch. Ért. VII. 260—263. Az ó-budai papföldi ásatások. Arch. Ért. VII. 320—331, VIII. 25—39. 1888-ban: Délvidéki és erdélyi múzeumok. Arch. Ért. VIII. 238—248, 336—343. Az aquincumi mithraeum. Arch. Ért. VIII. 385—392. Ausgrabungen in Aquincum 1887. Ung. Revue VIII. 735—756. 1889-ben: Az aquincumi Medea-szobor. Arch. Ért. IX. 24—30. Hétfalusi éremlelet. Arch. Ért. IX. 249—252. Aquincumi múzeum. Arch. Ért. IX. 336—338. Római föliratos kövek Ó-Budán. Arch. Ért. IX. 396—406. A legújabb aquincumi ásatások 1887—1888.

Budapest Régiségei I. 39—170. Eine Medeagruppe aus Aquincum. Ung. Revue IX. 200—207. 1890-ben: A carnuntumi ásatások. Arch. Ért. X. 42—46. Római sírok Budán és környékén. Arch. Ért. X. 158—160. Az aquincumi ásatások 1882—1884 és 1889. Budapest Régiségei II. 75—160. Aquincum romjai. Budapest. 30 l. De inscriptionibus Latinis metro dactylico compositio. Egy. Philologiai Közlöny XIV. 288—299. 1891-ben: Az aquincumi amphitheatrum. Függlekűl: Két lakóház. Az 1890. és részben 1891-ki papföldi ásatások. Budapest Régiségei III. 81—139. 1892-ben: Archaeologiai mozzalmak Rómában az utolsó tizenöt év (1876—1890) alatt. Arch. Ért. XII. 1—18, 97—114. Az ormódi aranykincs érmei. Arch. Ért. XII. 335—338. Római kori temető Aquincumban. Arch. Ért. XII. 446—448. Die Ausgrabungen zu Aquincum 1879—1891. Budapest. 1892. 125 l. Pannonia római jogú városai. Egyet. Philologiai Közl. XVI. 361—376. Az építkezés Aquincumban. Budapest Régiségei IV. 73—123. 1893-ban: Két római kőemlék Ó-Budáról. Arch. Ért. XIII. 308—310. A Pallas Lexicon I—IV. köteteiben foglalt ó-kori historiai és archaeologiai cikkek. 1894-ben: Aquincum romjai. Budapest, 1894. 32 l. Ugyanaz németül és francziául is. 1895-ben: Pannonia és Dacia. «A magyar nemzet története» című vállalat I. kötetében. LV—CCLII.

Dr. **SCHÖNHERR GYULA**-t, a Magy. Nemz. Múzeum levéltárnokát *levelező* tagnak ajánlja **Szilágyi Sándor** r. tag. Schönherr évek óta buzgó és sokoldalú tudományos munkásságot fejt ki úgy a politikai történetírás, mint — különösen a Turulban — a történelem segédtudományai: a genealogia és heraldika terén, újabban pedig mint a Nemz. Múzeum tudományos folyóiratának, a Magyar Könyvszemlének szerkesztője, a történelmi bibliographia mezején is. Első nagyobb műve Korvin Jánosról, eleven világtításba helyezte a Hunyadi-család eme dicső atyja szemében oly nagyreményű sarjának alakját, jellemét s a hanyatló kort, a melyben politikai szerepét oly gyorsan lejátszotta. Másik nagyobb műve ép a napokban látott világot, az Athenaeumtól kiadott Magyar Nemzet Történetében, melyben Zsigmond és Albert királyok és koruk történetét az újabb irodalom és gazdag levéltári anyag felhasználásával, alapos tudással, gondos szerkesztésben, eleven tollal írta meg

Dr. **SZENDREI JÁNOS**-t, a «Műbarátok egyesületének» titkárát, a M. Tud. Akadémiába *levelező* tagul ajánlja **b. Nyáry Jenő** tisz. tag. Szendrei irodalmi működése sokkal ismertebb, semhogy azt részletezni szükségesnek tartanám. Húsz éve, hogy irodalmi téren működik, mely idő alatt több történelmi és archaeologiai nagyobb munkát írt. A régészet terén szerzett érdemeiért a M. Tud. Akadémia Archaeol. bizottsága tagjává választatott. Legutóbbi három év óta különösen a történelmi kiállítás munkálatainál fejt ki eredményes tevékenységet, külföldön és hazánkban eddig nem ismert és történel-

münkre jelentőséggel bíró számos emléket kutatott fel. Érdemei elismeréseül van szerencsém őt újból levelező taggá megválasztatásra ajánlani. — **UGYANŐT** ajánlja **Myskovszky Viktor** I. tag. Van szerencsém a M. Tud. Akadémia Archaeologiai bizottságának tagját, az országos embertani és régészeti társulat éveken át sikerrel, odaadással működő buzgó titkárát, műtörténeti, archaeologiai és hadtudományi szakmánk buzgó és szakavatott művelőjét, a magyar kir. honvédelmi ministeriumnál alkalmazott ministeri titkárt — Akadémiánk II. osztálya B) alosztályába levelező tagul tisztelettel ajánlani. Hivatkozva a még két év előtt tett ajánlásom alkalmával elősorolt számos archaeologiai műveire és czikkeire, újabb időben rendkívüli és sikeres tevékenységet fejtett ki a millenniumi történelmi kiállítás rendezése és különösen anyaggyűjtése érdekében nemcsak bel-, de a külföldön is. Továbbá nagy és sikeres tevékenységet fejtett ki az ásátásokban, melyeket mint a régészeti társulat titkára, az egész országban vezetett. Legújabb időben pedig (folyó évi február 25-én) Akadémiánk termében felolvasást tartott ily cím alatt: «A magyar férfi és női viselet történelmi fejlődése», mutatványokkal.

WOSINSZKY MÓR-t levelező tagnak ajánlja **Hampel József** r. tag. Van szerencsém **Wosinszky Mór** szegszárdi plébánost a M. T. Akad. II. osztályának történeti alosztályába levelező tagnak ajánlani. A prae-historikus archaeologia körében szerzett tudományos érdemeinél fogva már a közelmúlt években is többször volt akadémiái tagságra ajánlva és most annál inkább újítom meg az ajánlást, mert érdemeinek hosszú sorát kitartó szorgalommal, a legutóbbi években is számos becses szak-tudományi értekezés közzététele által gyarapította, miként az idecsatolt bibliographiai lajstromból kitűnik. Munkáinak lajstroma a következő: 1. «Leleték a lengyeli őskori telepről.» I. köt. Budapest, 1885. Kiadja a M. Tud. Akadémia Archaeologiai Bizottsága. 4r. 50 l. 5 térképpel és 231 ábrával. Birálva dr. Ortway Tivadartól a «Századok» 1886. XX. évf. VI. füz. 529—532. és az Archaeologiai Értesítő VI. köt. 184. l. 2. «Leleték a lengyeli őskori telepről.» II. kötet. Kiadja a M. Tud. Akadémia Archaeologiai Bizottsága. 4r. 167 l. 202 ábrával. 3. «Das praehistorische Schanzwerk von Lengyel, seine Erbauer und Bewohner.» I. kötet. Pulszky Ferenc előszavával. Budapest, 1888. 69 l. 5 térkép és 180 ábrával. 4. Das praehistorische Schanzwerk von Lengyel.» II. k. Budapest, 1890. 221 lap és 382 ábrával. 5. «Das praehistorische Schanzwerk von Lengyel.» III. k. Dr. Virchow Rudolf és Deininger Imre értekezéseivel. Budapest, 1891. 291 l. 6. «Etrusk bronzedények Kurdon.» Megjelent az Archaeologiai Értesítőben 1885. 73—85. lapjain. 13 ábrával. 7. «Etruskische Bronzegefässe in Kurd» Megjel. az «Ung. Revue» IV. f. VI. évf. 309—322. l. s külön lenyomatban is. Budapest, 1886. 13 ábrával. Birálva dr. Hoernes M. által a «Mittheil. der Anthrop. Gesell. in Wien» 1886. XVI. köt. májusi füzetében és dr. Virchow Rudolf «Verhandlungen der Berliner Anthropologischen Gesellschaft»

1886., valamint «Matériaux pour l'histoire primitive et naturelle de l'homme», Paris, 1888. 8. «A lengyeli praehistorikus sáncz és lakói.» Megj. az orsz. régészeti és embertani társulat 1879—1885-iki évkönyvében. Azonkívül külön lenyomatban is. Budapest, 1886. 10 ábrával. 9. «Legújabb régészeti ásatásaim Tolnamegyében.» Megjelent az Arch. Értesítő V. kötetében. 10. «A lengyeli ásatások 1887-ben.» Megjelent az Arch. Ért. VII. kötetében. 11. «A kölesdi őskori lelet.» Arch. Ért. 1889. IX. köt. 1. számában. 12. «A lengyeli ásatások 1888-ban.» Arch. Ért. 1889. 13. «A hasogatott kőszközök néhány ritkább alakja.» Arch. Ért. 1890. áprilisi füzetében, 56 ábrával. 14. «A nagy-mányoki népvándorláskori sírlelet.» Arch. Ért. 1890. decz. füzetében, 23 ábrával. 15. «Ráczegresi leletek.» Arch. Ért. 1891. febr. füzetében, 19 ábrával. 16. «Az őskorszak zsugorított helyzetű temetkezése.» Felolvastatott a M. T. Akadémia 1890. decz. 8-iki ülésén. 17. «Funde und Bestattungsweise in Lengyel.» «Mittheilungen der Anthropologischen Gesellschaft in Wien» 1889. XIX. köt. 18. «Les Analogies entre les fouilles de Lengyel et celles de la Grèce et de l'Asie-mineure.» Felolvastatott Párisban, a «l'Academie des Inscriptions»-ban s a párisi anthropologiai társulatban 1889. 19. «Die Wallburg von Kölesd.» 3 táblával. 20. «Bonyhád vidéki bronzlelet.» Arch. Ért. 1890. febr. füz., 144 ábrával. 21. «L'attitude repliée des morts aux temps praehistoriques», Páris, 1891. 32 lap. 22. Riviere E.: L'Antiquité de l'homme dans les Alpes-Maritimes.» Birálat. Arch. Ért. VII. kötetében. 23. Baron de Baye. «L'Archéologie préhistorique.» Birálat. Arch. Ért. 1888. VIII. kötetben. 24. Siret: «Les premiers âges du métal dans le sud-est de l'Espagne». Birálat. Arch. Ért. 1888. VIII. kötetben. 25. «Őskorszaki kagyló-ékszerek.» Arch. Ért. 1891. áprilisi füzetében, ábrákkal. 26. «Praehistorikus talpesöves edények.» Arch. Ért. 1891. 27. «Ásatások Gerjenben» Arch. Ért. 1891., ábrákkal. 28. «Kaposvölgyi népvándorláskori üst.» Arch. Ért. 1891., ábrákkal. 29. «Gerjéni ásatások 1891-ben.» Arch. Ért. 1892., ábrákkal. 30. «A harcsi földvár.» Arch. Ért. 1892. 31. «Az abaliget-i cseppkőbarlang és a közelében levő római kori sírhalmok.» Arch. Ért. 1892. 32. «Őskori agancs- és csontszközök.» Arch. Ért. XIII. kötetében. 33. «A lengyeli telep csiszolt kőszközvei s azok készítési módja.» Arch. Ért. XIII. kötetében, ábrákkal. 34. «A gerjéni ásatások 1892-ben.» Arch. Ért. XIV. kötetében, ábrákkal. 35. «A varasdi népvándorláskori sírmező.» Arch. Ért. XIV. kötetében. 36. «Alsó-nyéki ásatások.» Arch. Ért. XIV. kötetében, ábrákkal. 37. «A cikói népvándorláskori sírmező.» Kiadja a M. Tud. Akadémia Archaeologiai Bizottsága. Terjedelmes nagy dolgozat, igen sok ábrával. (Arch. Közl. XVII. köt.) 38. «Tolna vármegye a honfoglalás előtt.» Két vaskos kötetre terjedő munka, néhány hónap alatt kerül sajtó alá. 39. «A závodi népvándorláskori sírmező.» Kéziratban már beadatott. — Megjelent még tőle több kötet szépirodalmi munka és számos egyéb apró dolgozat.

MÜNZ EUGEN-t *külső* tagnak ajánlja **Pulszky Ferencz** másodelnök. Münz Eugène-t, az Institut tagját, az École nationale des Beaux-Arts gyűjteményeinek conservateurját, a renaissance-korabeli műtörténet jeles íróját. Münz alapvető munkái a renaissance-kori műtörténetről hazánkban is széles körben ismertté tették nevét. Munkáiban, főleg három kötetre terjedő: «Histoire de l'art pendant la Renaissance. Paris 1889—1895» cz. művében Mátyás király és udvaráról is bővebben megemlékezik s a Corvin-codexek, főleg az azokban előforduló miniaturökre nézve szakszerű megjegyzései által a Corvinával foglalkozóknak további kutatásokra az útmutatást és irányít megadta. A kiváló szaktudós európai híre a további ajánlásra a fölmentést maga megadja.

Lovag **ZEISSBERG HENRIK** udv. tanácsost, a bécsi egyetem tanárát és az udvari könyvtár igazgatóját *külső* tagul ajánlja **Fejérfataky László** r. tag. A történettudomány terén hosszú évtizedek óta elsőrangú tevékenységet fejtett ki. Munkái közül Magyarországot közelebbről a következők érdeklik: «Die polnische Geschichtsschreibung des Mittelalters. 1873.» — «Thomas Ebendorfer als Geschichtsschreiber 1864.» — «Oesterreichische Geschichte im Zeitalter der Babenberger.» 1864.» — «Blüthe der Nationalen Dinastien (Babenberger, Přemysliden, Arpaden) 1866.» — Vincentius Kadlubek. 1869.» — «Das älteste Matrikelbuch der Universität Krakau. 1872.» — «Johann Laski Erzbischof von Gnesen. 1874.» — «Erzherzog Karl und Prinz Hohenlohe-Kirchberg. 1889.» — Újabban Vivenot-val egyetemben a «Quellen zur Geschichte der deutschen Kaiserpolitik» czímű nagybecsű kútfőgyűjteményt adta ki, mely magyar történelmi szempontból is nélkülözhetetlen forrás. Mint egyetemi tanár és az «Institut für österreichische Geschichtsforschung» tanára és igazgatója, a magyar történelem forrásaival behatóan foglalkozik; a nevezett intézetben több jeles magyar történetíró szakképzettségét is Zeissbergnek köszönheti. Történetírói működését teljesen objectiv irány, elfogultságtól való mentesség és a források alapos ismerete jellemzi. Az «Osztrák-magyar monarchia írásban és képen» cz. nagy vállalat osztrák részének ő a főszerkesztője. A bécsi udvari könyvtárnak ő lévén igazgatója, e tekintetben nagy szolgálatokat tehet a magyar történetírásnak, mert tudvalévő, hogy e könyvtár hazánk történetének igen nagy becsű forrásanyagát őrzi. A M. T. Akadémiának érdekében áll, hogy e nagyérdemű és hazánk iránt mindig meleg rokonszenvet mutató férfiút a magyar tudományosság középpontjához mennél szorosabb kötelékekkel fűzze.

A III. OSZTÁLYBA:

FEHÉR IPOLY pannonhalmi főapátot *tiszteleti* tagnak ajánlja **König Gyula** r. t. Azon szép szavak, melyekben Akadémiánk alapszabályai a tiszteleti tagoknak mintegy minősítését megszabják, bizonyára nem gyakran lesznek nemesebb értelemben idézhetőek, mint midőn Fehér Ipoly főapát megválasztását tiszteleti tagnak a III. osztályban javaslatba hozom. Mindannyian ismerjük a tudomány, a tanügy és nemzeti kultúra körül évtizedeken át szerzett érdemeit; mindannyian tudjuk, hogy ama magas polczon, melyre rendtársainak bizalma és tisztelete emelte, mily buzgó és lankadatlan öre a magyarországi sz. Benedek-rend fenkölt hagyományainak. A III. osztály kötelességét teljesíti csupán, midőn Fehér Ipolyt, a természettan volt tanárát és irodalmi művelőjét a tiszteleti tagságra ajánlja.

A III. A) OSZTÁLYBA:

LIPHAY SÁNDOR lev. tagot *rendes* tagnak ajánlja **Hollán Ernő** t. t. Mióta Liphay Sándort az Akadémia levelező tagjának megválasztotta, ismét jelentékeny irodalmi működést fejtett ki. Székfoglaló értekezésében «a vasutak jövedelmezőségéről, kapcsolatban a tarifák kérdésével», e nehéz és érdekes kérdést, melybe annyi közgazdasági és technikai szempont vegyül, és azt módszerek alapján új világitásba helyezte. — Nagyobb szabású «vasútépítési kézikönyvének» egy újabb kötete jelent meg, mely a fordító korongokat és toló-padokat, továbbá a fölépítményi árelemzéseket tárgyalja. Ez a kötet is, valamint a megelőzők, bármely nemzet irodalmának díszére válnék. Legújabban megjelent — az Akadémia utolsó Széchenyi-ülésén tartott ünnepi beszéd kapcsán, «gróf Széchenyi István műszaki alkotásai» című munkája, melylyel szerző hálára kötelezte az Akadémiát és a magyar kultúrát. A tárgy teljes szakszerű bírása nagyszámú új adat földolgozása, a mélybe látó, valóban történeti fölfogás és vonzó előadás — előkelő helyet biztosítanak e munkának Széchenyi irodalmunkban. Mindenek alapján teljes meggyőződésem, hogy úgy Liphay Sándor irodalmi érdemei, mint az Akadémia érdekei egyaránt indokolják, hogy őt az Akadémia rendes tagjai sorába megválasszuk.

Dr. KÜRSCHÁK JÓZSEF műegyetemi magántanárt *levelező* tagnak ajánlja **König Gyula** r. t. Kilencz évvel ezelőtt terjesztette be Kürschák úr az Akadémiának matematikai tanulmányainak első önálló eredményét, és azóta kitartó szorgalmas és kiváló képzettsége a magyar tudományosságban becsült nevet szerzett számára. Alul közlöm eddig közzétett szakmunkálatának címét; itt nem kívánok ezekről egyen-

ként megemlékezni, csak a parciális differenciálegyenletekre vonatkozó dolgozatait emelem ki, melyek a nemzetközi irodalomban is becses, elismert értékű értekezések. Az Akadémia egyrészt igaz érdemeket jutalmaz, másrészt szakszerű működésében derék új munkást nyer, ha Kürschák urat levelező tagnak választja. 1. A körbe beírt és a kör körül írt sokszögekről. Matematikai és természettudományi értesítő. V. köt. 2. Ueber die in den Kreis und die um den Kreis beschriebenen Vielecke. Math. u. Naturw. Berichte aus Ungarn. V. és egyszersmind Mathematische Annalen XXX. 3. A kettős integrálok variálásánál föllépő másodrendű parciális differenciálegyenletekről. Matematikai és természett. értesítő VII. 4. Ueber die partiellen Differentialgleichungen zweiter Ordnung bei der Variation doppelter Integrale. Math. u. Naturw. Berichte aus Ungarn VII. 5. A variáció-számítás parciális differenciálegyenleteinek egy különös osztályáról. Matematikai és természett. értesítő VIII. 6. Ueber eine besondere Classe der partiellen Differentialgleichungen des Variationscalculus Math. u. Naturw. Berichte aus Ungarn VIII. 7. Ueber partielle Differentialgleichungen zweiter Ordnung mit gleichen Charakteristiken. Mathematischen Annalen. XXXVII. 8. Ueber eine partielle Differentialgleichung. Mathematische Annalen XXXIV. 9. A körmérés története és elmélete. Kilencz Közlemény. Matematikai és physikai lapok I—III. k. 10. Az invariánsok elméletének alapjaitól. Két közlemény. U. o. III—IV. k. 11. Hunyady Jenő egyik determinans tételéről. U. o. IV. k. 12. Az analitikai függvények elméletéhez. Első közlemény. U. o. IV. k. Még három közlemény a sajtó alatt van s ugyanott az V. kötetben jelenik meg.

Dr. **WINKLER LAJOS** egyetemi magántanárt *levelező* tagul ajánlja **Than Károly** r tag. Az 1894-ik évben tett első ajánlat alkalmával a curriculum vitae közölve lévén, ez alkalommal csak tudományos dolgozatait sorolom fel. «A vízben olvadt oxigén meghatározása». Math. és Természett. Értesítő VI. k. «A gázok oldhatósága vízben» és «Az oxigén gáz oldhatósága vízben». U. o. VII. k. «A tiszta nitrogén oxyd előállítás». Pótfüzetek 1893. «Az aethylin előállításának módjáról». U. o. 1893. «Chemiai czikkek a Pallas Lexiconban». «Gesetzmäßigkeiten bei der Absorption von Gasen in Flüssigkeiten». Ostwalds Zeitschrift f. physikalische Chemie Bd. IX. Azóta közzétett dolgozata «A brom oldhatósága vízben». A term. tt. chemiai szakosztályában előadva 1895. «A chlor oldhatósága vízben», melylyel most foglalkozik, csaknem teljesen be van fejezve. Szerző kísérleti vizsgálatait, jellemzi a szabatos megfigyelés, helyes módszerek felkeresése párosítva az egyszerűséggel és szigorúsággal, minél fogva eredményei a világirodalomban osztatlan elismeréssel fogadtattak el. Egy év óta a «Magyar chemiai folyóirat» szerkesztését kiváló sikerrel végzi. Levelező taggá való megválasztását eddigi tudományos érdemeinek elismeréséül és további buzdításul ismételve ajánlom.

A III. B) ALOSZTALYBA:

Dr. **BÓKAI ÁRPÁD** budapesti egyetemi ny. r. tanára *levelező* tagul ajánlja **Högyes Endre** rendes tag. Bókai Árpád egyet. ny. r. tanárt mint a magyar orvosi irodalom egyik legmunkásabb tagját, kinek irodalmi működését az előbbi években részletesen volt szerencsém ismertetni, a ki azóta szakadatlanul élénk tudományos működést fejt ki úgy maga, mint tanítványai útján, ismételve bátor vagyok a tek. Akadémiának levelező tagul megválasztásra ajánlani.

CSAPODI ISTVÁN drt *levelező* tagul ajánlja **Fodor József** r. tag. Csapodi István dr. 15 év óta buzgó munkása a szemorvosi tudományos és ismeretterjesztő irodalomnak. Ez idő alatt 38 önálló szakszerű közlemény jelent meg tőle. Nevezetesebbek: «A masszálás a szemészetben». 1890. — «Az ideghártya adaptálódásához». 1893. — «A Paquelin-égető a szemészetben» 1893. — Ugyanez németül az «Ungarische Beiträge zur Augenheilkunde» I-ső kötetében 1895. — «A blepharophimosis». Megjelent a «Magyar Orvosi Archivum»-ban 1893. — Ugyanott németül is. — «A szivárványhártya gyuladása» (monographia), közzétette a «Klinikai Füzetekben». 1895. — «Mentő-eljárások szembajokban», — a «Mentők Könyvé»-ben. — «Le jéquirity et son mode d'action» (Recueil d'ophthalmologie. 1884.). — «Útmutató a szemészetben.» 1891. — Ugyanaz kompendium alakban két kötetben. — «Látáspróbák.» 1886. — Az iskolai egészségtan szemészeti részét tárgyalják a következő közleményei: «Mit tegyünk a trachomás iskolás gyermekekkel?» — «A Fröbel-féle tanítás.» — «Az írás reformja.» — «A goth írás tanításához.» — «Az állóírás.» — A szemészeti ismeretek népszerűsítésére írta: «Az egyiptomi szemgyulladás.» «A szeműveg.» «Hogyan írjunk»? — közleményeket a Természettudományi Közlönyben; «A Közlődő szemgyulladás»-t a Természettud. Társulat Emlékkönyvében; a «Kisdedek szembajai»-t az «Anyák könyvtára»-ban 1890. Csapodi István dr. tudományos érdemeit elismerte és méltatta az egyetem orvosi fakultása, a mely már régebben docenssé minősítette, újabban pedig nyilvános rendkívüli tanáruul ajánlotta, minek nyomán eme kitüntető állást el is nyerte. De aligha tévedek, ha jelentősnek mondom Csapodi István dr.-nak más irányú és nem orvosi irodalmi munkálkodását is: értem buzgó és fáradhatlan harczát a helyes magyar orvosi nyelv érdekében. Ebben az ő munkakörében is több hecses értekezése jelent meg; így: «A magyar orvosi műnyelv ügye» (Magyar Nyelvőr, 1885. Önálló füzetben is megjelent). — «A magyar orvosok két kedves germanizmusa» (Magyar Nyelvőr), «Az orvosi nyelv» (Orvosi Hetilap. 1893.) stb. Végre nem hagyhatom említés nélkül, — mert kulturánk és közegészségügyünk tekintetében üdvösnek tartom, — munkálkodását az Országos Közegészségi Egye-

sület kebelében, melynek főtitkára, s a melynek szakközlönyét, az Egészséget több év óta buzgalommal és helyes nyelvezetre törekedve szerkeszti.

Dr. **FRANZENAU ÁGOST**-ont, a Magy. Nemz. Múzeum örét *levelező* tagul ajánlja dr. **Krenner József S. r. t.** Nevezett tudós, az ásvány-öslénytani szakmáknak nemcsak alapos ismerője, hanem azoknak művelője és fejlesztője is, a mennyiben 16 év óta. becses önálló vizsgálatokkal gazdagította e tudományágat. Kutatásainak eredményeit számos értekezésben tette közzé, melyek egyrészt mély tudományáról, másrészt kiváló észlelőtehetségéről és önálló felfogásáról tanuskodnak. Franzenau Ágoston, a ki bel- és külföldi szakférfiak által számottevő autoritásnak van elfogadva, már 1894-ben volt az akadémiai tagságra ajánlva, megválasztatásával az Akadémia olyan buzgó és munkás tagot nyerne, a ki tudományos működése által, az Akadémia dízére válnék. — A fontosabb értekezései következők: Adatok a rákosi (Budapest) felső mediterrán emelet foraminiferafaunájához. (Földtani Közlöny. Budapest. 1881. XI. kötet.) Egy táblával. — Beitrag zur Foraminiferenfauna der rákoser (Budapest) obermediterrán Stufe. (Földtani Közlöny. Budapest. 1881. XI. kötet.) Mit einer Tafel. — Kristálytani és optikai vizsgálatok az aranyi hegyi Amphibolon. (Értekezések a természettudományok köréből. Kiadja a magyar tudományos Akadémia. Budapest. 1882. XII. kötet, II. szám.) Egy táblával. — Krystallographische und optische Untersuchungen am Amphibol der Aranyer Berges. (Zeitschrift für Krystallographie und Mineralogie. Leipzig. 1884. VIII. Band.) Mit einer Tafel. — «Heterolepa» egy új genus a foraminiferák rendjében. (Földtani Közlöny. Budapest. 1884. XIV. kötet.) Egy ábrával. — A felső-vissói Anglesit. (Természetrizji Füzetek. Budapest. 1884. VIII. kötet.) Egy táblával. — Anglesit von Felső-Vissó. (Természetrizji Füzetek. Budapest. 1884. VIII. kötet.) Mit einer Tafel. — Heterolepa, egy új genus a foraminiferák rendjében. (Természetrizji Füzetek. Budapest, 1884. VIII. kötet.) Egy táblával. — Heterolepa, eine neue Gattung aus der Ordnung der Foraminiferen. (Természetrizji Füzetek. Budapest. 1884. VIII. kötet.) Mit einer Tafel. — Adalék néhány foraminifera héjszerkezetének ismeretéhez. (Természetrizji Füzetek. Budapest. 1885. IX. kötet.) Négy ábrával. — Beitrag zur Kenntniss der Schalenstruktur einiger Foraminiferen. (Természetrizji Füzetek. Budapest, 1885. IX. Band.) Mit vier Abbildungen. — Letkés felső-mediterrán faunájáról. (Természetrizji Füzetek. Budapest. 1886. X. kötet.) — Ueber die Fauna der zweiten Mediterran-Stufe von Letkés. (Természetrizji Füzetek. Budapest. 1886. X. kötet.) — Vizsgálatok a seissi havas Datolith szögértékeinek állandóságáról. (Matematikai és természettudományi Értesítő. Budapest, 1887. V. kötet.) Egy táblával. — Untersuchungen über die Beständigkeit der Winkelwerthe des Datolithes der Seisser Alpe. (Mathematische und naturwissenschaft-

liche Berichte aus Ungarn. Budapest, 1887. V. Band.) Mit einer Tafel. — *Pleiona* n. gen. a foraminiferák rendjében és a *Chilostomella eximia* n. sp.-ről. (Term.-rajzi Füzetek. Budapest, 1887/88. XI. k.) Két ábrával. — *Pleiona* n. gen. unter den Foraminiferen und über *Chilostomella eximia* n. sp. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1887/88. XI. kötet.) Mit zwei Abbildungen. — Adalékok a borsodmegyei Apátfalva környékének geológiájához. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1887/88. XI. kötet.) — Daten zur Geologie der Umgebung von Apátfalva in Comitate Borsod. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1887/88. XI. kötet.) — Adat Budapest altalajának ismeretéhez. (Földtani Közlöny. Budapest, 1888. XVIII. kötet.) Egy táblával. — Beitrag zur Kenntniss des Untergrundes von Budapest. (Földtani Közlöny. Budapest 1888. XVIII. kötet.) Mit einer Tafel. — A budaörsi út mellett feltárt márga foraminifera faunájáról. (Mathem. és természettud. Értesítő Budapest, 1889. VIII. k.) Két tábl. — Die Foraminiferenfauna des Mergels neben den Buda-Eörser Weg. (Mathematische und naturwissenschaftliche Berichte aus Ungarn. Budapest, 1889. VII. Band.) Mit zwei Tafeln. — Bujtur fossil foraminiferái. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1890. XIII. kötet.) Egy táblával. — Die fossilen Foraminiferen Bujtur's. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1890. XIII. kötet.) Mit einer Tafel. — A Brád környéki nagy természet aranyeletről. (Földtani Közlöny. Budapest, 1891. XXI. kötet.) — Ueber den grossen Freigoldfund aus der Umgebung von Brád. (Földtani Közlöny. Budapest, 1891. XXI. kötet.) — A romhányi tállyag. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1892. XV. kötet.) — Der Tegel von Romhány. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1892. XV. kötet.) — Semseya, eine neue Gattung aus der Ordnung der Foraminiferen. (Mathematische und naturwissenschaftliche Berichte aus Ungarn. Budapest, 1893. XI. Band.) Mit einer Tafel. — Semseya új nem a foraminiferák rendjében. (Mathematikai és természettudományi Értesítő. Budapest, 1894. XII. k.) Egy táblával. — Markuševec (Zágráb környék-)i fossil foraminiferák. (Földtani Közlöny. Budapest, 1894. XXIV. kötet.) — Fossile Foraminiferen von Markuševec aus der Umgebung Agram's. (Földtani Közlöny. Budapest, 1894. XIV. kötet.) — Fossile Foraminiferen von Markuševec in Kroatien. (Glasnik hrvatskoga naravoslovnoga društva. Zagreb, 1894. VI. Godina.) Mit zwei Tafeln. — Adatok Letkés faunájához. (Mathematikai és természettudományi Közlemények. Kiadja a magyar tudományos Akadémia. Budapest, 1894. XXVI. kötet.) Egy táblával. — A zsupaneki felső mediterrán korú tállyag foraminiferái. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1894. XVII. kötet.) — Die Foraminiferen des obermediterranen Tegels von Zsupanek. (Természetrizai Füzetek. Budapest, 1894. XVII. kötet.) — A hunyadmegyei Kis-Almás néhány ásványa kristálytani tekintetben. Budapest, 1894. Egy táblával.

ÓNODI ADOLF tanárt *levelező* tagnak ajánlja **Mihalkovics Géza** r. tag. Dr. Ónodi Adolfot van szerencsém kiváló buvárlati és irodalmi tevékenységének elismeréséül a M. T. Akadémia III-ik osztályába levelező tagnak ajánlani. Dolgozatai közül legkiválóbbak az orrüreg anatómiai viszonyairól és a gége beidegzéséről tett fáradságos vizsgálatai, mely utóbbiakra a m. Tud. Akadémiától megbízást kapott; ezeknek fordításai a külföld részéről is meleg elismerésben részesültek (az orrüreg második kiadást ért, olaszra is lefordítottatott). Az elismerés jelei több tudományos társulat tagjává megválasztásában nyilvánultak. Így az 1890-iki X-ik berlini nemzetközi orvosi kongresszuson titkár volt, az 1894-iki római nemzetközi orvosi kongresszuson, mint az orr- és gégegyógyászati szakosztály elnöke vett részt, az 1894-iki orvosok és természettudósoknak Bécsben tartott vándorgyűlése a gégeszeti szakosztály elnökévé választotta: tiszteletbeli tagja a berlini, párisi, new-yorki gégeszeti egyleteknek stb. Irodalmi dolgozatai a következők:

1. Az arczidegből származó fejbiczczentő idegről, továbbá a nyelv és állszakideg közötti összeköttetésről. Orvosi Hetilap 1878.
2. A felső gégeideg még le nem írt változásairól. Orvosi hetilap 1879.
3. A röpnyújtvány külső szárnyának ritka varietásáról. Orvosi Hetilap 1879.
4. Bókai Árpáddal, a hevenytakár fertőző anyagáról. Orvosi Hetilap 1880.
5. A nervus depressor emberben és kutyában. Orvosi Hetilap 1880. Boncztani rész.
6. Der Nervus depressor beim Menschen, Kaninchen, Hunde, bei der Katze und dem Pferde. Archiv für Anatomie und Physiologie 1880.
7. A tapintó szőrökről. Természettudományi közlöny 1881.
8. A láthuzamon és a látidegen előfordult idegváltozatról. Orvosi Hetilap 1882.
9. Az együttérző idegrendszer alaktani megjelenésében. Bölcsészettudori értekezés. Orvosi Hetilap 1882.
10. A gerinczagi rostkötegek viszonya az együttérző határ-kötegehez. Orvosi Hetilap 1883.
11. Über das Verhältniss der spinalen Faserbündel zu dem Grenzstrange des Sympathicus. Centralblatt f. d. med. Wissenschaften 1883.
12. Über das Verhältniss der cerebrospinalen Faserbündel zu dem Grenzstrange des Sympathicus. Centralblatt f. d. med. Wiss. 1883.
13. Az együttérző idegrendszernek egyes élettani és kórtani szempontból fontosabb alakviszonyairól. Orvosi Hetilap 1883.
14. Über das Verhältniss der cerebrospinalen Faserbündel zum sympathischen Grenzstrange. Archiv f. Anatomie u. Physiologie 1884.
15. A csigolya közötti duczok és idegyökerek fejlődéséről. Akadémiai értekezések 1884.
16. Über die Entwicklung der Spinalganglien und der Nervenwurzeln. Internationale Monatsschrift für Anatomie u. Physiologie 1884.
17. Vivisectionen am Hunde. Pester med.-chir. Presse 1884.
18. Rendellenes alakviszonyok az idegtan köréből. Orvosi Hetilap 1885.
19. Über die Ganglienzellengruppen der hinteren und vorderen Nervenwurzeln. Centralblatt f. d. med. Wissenschaften 1885.
20. A nápolyi zoológiai állomás magyar asztaláról Természettudományi közlöny 1886.
21. Az együttérző idegrendszer fejlődése. Akadémiai értekezések.
22. Über die Entwicklung

des sympathischen Nervensystems. 23. Notiz über zwei embryologische Anomalien. Centralblatt f. d. med. Wissensch. 1885. 24. A sympathikus idegrendszeréről. Természettudom. közlöny 1885. 25. Varietät der Art. thyreoidea inf. access. comm. Internat. Monatsschrift f. Anat. u. Physiol. 1886. 26. Über die Verbindung des Nervus opticus mit dem Tubercinereum. Intern. Monatsschrift f. Anat. u. Physiol. 1886. 27. Az arteria thyreoidea inferior accessoria comm. változatáról. Orvosi Hetilap 1886. 28. A bolygó idegcsoport (N. Vagus) alaktani jelentőségéről. 29. Vizsgálatok az őshalak idegrendszere körül. 30. Neurologische Untersuchungen an Selachiern. Intern. Monatsschrift für Anat. u. Physiol. 1886. 31. Neurologische Untersuchungen an Selachiern. Archiv für Anat. u. Phys. 1887. 32. Útmutató topografikus bonczolásokhoz. 33. Zur Lehre von der Conjunctivitis blenorhoica. Centralbl. für. d. med. Wiss. 1887. 34. A német orvosoknak és természetvizsgálóknak 60. nagygyűlése. Orvosi Hetilap 1887. 35. Beiträge zur Lehre von der Innervation und den Lähmungen des Kehlkopfes. 36. A gégetükrészetről. Természettud. közl. 1888. 37. Adatok a gége hűdéseinek tanához. Orvosi Hetilap 1888. 38. Általános ezüstkór és gégerák esete. Orvosi Hetilap 1888. 39. Kísérletek erythrophlaeinnel emberen. Orvosi Hetilap 1888. 40. Veleszületett zsigerívmaradvány a nyakon. Orvosi Hetilap 1888. 41. A garatban levő idegen testek casuistikájához. Orvosi Hetilap 1888. 42. Congenitaler Kiemenbogenrest am Halse. Pester med.-chir. Presse 1888. 43. A középső gégeideg jelentőségéről. Orvosi Hetilap 1888. 44. Zur frage vom Nervus laryngeus medius. Centralblatt f. d. med. Wiss. 1888. 45. Versuche mit Erythrophlaein Centralblatt f. d. med. Wiss. 1888. 46. A nátha. 47. A hátulsó orrnyílás világrahozott sajtászerű elzáródásáról. Orvosi Hetilap 1889. 48. Az orr melléküregei kiöblítésének kérdéséhez Orvosi Hetilap 1889. 49. Egy új gégeki sérletti eljárás. Orvosi Hetilap 1889. 50. A figyelő- és tanulóképesség csökkenése orrbaj miatt. 51. Eine neue experimentelle Methode im Gebiete der Kehlkopfmuskeln und Nerven. Berliner klinische Wochenschrift 1889. 52. Ein besonderer congenitaler Choanenverschluss. Berliner klin. Woch. 1889. 53. Ein Fall von allgemeiner Argyrie und von Kehlkopfkrebs. 54. Mentő eljárások az orr, torok és gége bajaiban. Orvosi mentés kézikönyve 1891. 55. Szagló érzésünkről. Természettud. közl. 1890. 56. A gége kettős beidegzésének tana. Orvosi Hetilap 1890. 57. A berlini X-dik nemzetközi congressus orr- és gégegyógyászati szakosztályának gyűléseiről. Orvosi Hetilap 1890. 58. Adatok a gége élettanához és kórtanához. Természettud. Értesítő. 59. További adatok a gége élettanához és kórtanához. Természettud. Értesítő. 60. Recherches experimentales sur les paralysies du larynx. Revue de laryng. d'Otologie et de Rhynol. 1890. 61. Fälle von Parosmien 62. Parosmia esetei. Orvosi Hetilap 1890. 63. Az orr reflexneurosisai. 25-ik vándorgyűlés munkálatai 1891. 64. Pharyngitis fibrinosa chronica esete. Orvosi Hetilap 1890. 65. Fall von Pharyngitis fibrinosa chronica.

Monatsschr. f. Ohrenheilkunde etc. 1891. 66. Sur la question du nerf laryngé moyen. Revue de laryng. d'Otologie 1890. 67. Un cas de pharyngite fibrineuse datant de deux ans. Revue de Laryngologie 1891. 68. Une fermeture singulière congenitale des choanes. Revue de laryngologie 1890. 69. Az orrlégzés jelentősége gyermekeknél. Anyák könyve 1890. 70. Kísérleti adatok a gége hűdéseinek tanához. Akadémiai értekezés 1890. 71. Éneklő szervünkről. Természettud. Közöny 1892. 72. Vegyes orrhabarczok esete. Orvosi Hetilap 1892. 73. Rhino und laryngologische Casuistik. Pester med. chir. Presse 1892. 74. Quelques cas de parosmie. Revue de laryng. 1891. 75. Bemerkungen zu dem Aufsatze des Herrn Dr. H. Burger. Ueber die centripetale Leitung des Nervus laryngeus inferior etc. Berliner klin. Wochenschr. 1892. 76. Aphonie et dyspnie spasmodiques. Revue de laryngologie 1892. 77. 1. Argyrose. 2. Cas intéressant de sarcome de la fossenasale. Revue de laryngologie 1894. 78. 1. Fibro sarcome de la base, de la langue. Revue de laryngologie 1893. 79. Contribution à l'Étude de la fonction du muscle crico = thyroïdien. Revue de laryngologie 1893. 80. A gégehűdések kórtanához. Klinikai adat. Orvosi Hetilap 1893. 81. Untersuchungen zur Lehre von den Kehlkopflähmungen. Berliner klin. Woch. 1893. 82. A gyűrűpaizsizmó beidegzése és működése. Magyar orvosi archiv. 1893. 83. Über die Innervation und Funktion des Musculus cricothyreideus. Ung. Archiv. 1994. 84. Az orrüreg és melléküregei. Magyar orvosi könyvkiadó társulat 1893. 85. Die Nasenhöhle und ihre Nebenhöhlen. Wien, 1893. 86. Le Cavité Nasale. Traduzione italiana del Prof. F. Massei 1894. 87. Az orrüreg és melléküregei. II. bővített kiadás 1894. 88. Adatok a gége beidegzésének boncztanához, élettanához és kórtanához. M. tud. Akadémia megbízásából 1894. 89. A német orvosok 66-iki bécsi vándorgyűlésének gégegyógyászati szakosztálya Orvosi Hetilap 1894. 90. és Monatsschrift für Ohrenheilkunde etc. 1894.

Babarczy dr. **SCHWARZTER OTTÓ**-t levelező tagul ajánlja **Fodor József** r. tag. Széles ismeretkörű, erős akaratú és fáradhatlan munkásságú férfit vagyok bátor a III-ik osztályban levelező tagul való megválasztásra ajánlani: Schwartzter Ottó drt, néhai Schwartzter Ferencz dr., egyetemünk magántanárai egyik legelsejének és első jeles psychiaterünknek fiát. Nem szólok arról, hogy a kedvező vezetés mellett már ifjúkora óta alapos kiképzést nyert: hanem, igenis hangoztatom, hogy e kiképezését a magyar tudományosság és irodalom, nevezetesen pedig nagy jelentőségű szakmája, valamint közéletünk és kulturánk javára buzgón érvényesítette. Tanuskodnak erről minden előtt közétett munkái, nevezetesen «Az elmebeteg jogvédelme» című nagy szabású munkája, melynek 1895-ben két kötete, 1600 oldalon jelent meg, harmadik kötete pedig sajtó alatt van, — továbbá «Psychiatriai jegyzetek» című munkája, a mely 1894-ben, 290 oldalon

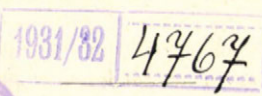
látott világot, — s többi munkái, melyeket alább elősorolok. Az előbb említett munkáról írja az orvosi szakajtló, hogy az «alapos, klasszikus és állandó becsű». «Tisztán, kizárólag magyar mű» — mondja a nagy tudományos tekintélyű bíráló — «a mely nem támaszkodik idegen forrásokra. — saját tudásából érvényesíti magát.» A szakbíráló után alulírott ajánló csupán még azt jegyzi meg, hogy e munkák — mint Schwartzter Ottó dr. valamennyi munkái — világos, szép, eszes és magyaros kifejezéssel írvák, s a magyar orvosi irodalom elhanyagolt nyelvezete közepette dícséretes példakul, mintául szolgálnak. Schwartzter Ottó dr.-nak gazdag irodalmi munkásságát kiegészíti élete pályáján végzett munkája. Igazgató tulajdonosa és főorvosa az atyjától alapított s országos nevű elmebajosok kórházának, a mely tudományos munkálkodásának állandó és becses alapja és forrása s hasznos orvosi működésének szintere; az egyetem jogi fakultásán a törvényszéki lélektan és elmekórtan magántanára; az országos közegészségi tanács tagja, az országos igazságügyi orvosi tanács tagja és másodelnöke, úgyszintén úgy a tisztí orvosi, mint a kir. törvényszéki orvosi minősítő vizsgálatok országos bizottságának tagja — utóbbinak elnökhelyettese. De nem számolnék be híven az ajánlott érdemeiről, ha nem szólnék ama működéséről, a melyet a társadalom-, a kultura és hazafiasság érdekében kifejt. Fárasztó elfoglaltsága, magas társadalmi állása, szerencsés anyagi viszonyai nem tartják vissza a közügyek, nevezetesen a közművelődés és magyarosodás terén való erélyes munkásságtól. A főváros első kerületének, a Krisztina-városnak magyarosodásában szerzett érdemeit csakis atyjának ily érdemei múlják felül. Tagja és elnöke évek hosszú során át a Krisztina-városi iskolaszéknek, az első kerületi polgári körnek; tagja a fővárosi törvényhatósági bizottságnak, elnöke a Vöröskereszt-egyesület első kerületi fiókjának és jegyzője magának az Országos Vöröskereszt-egyesületnek stb. A hazai orvosi és természet tudományi mozgalmaknak állandó és buzgó munkása, gyakran előadója, meg szervezője: a magyar orvosok és természetvizsgálók központi választmányának tagja, és a nagygyűléseknek ismételve előadója, üléselnöke, a közkórházi orvostársulatnak üléselnöke, a millenniumi közegészségi és orvosi országos congressusnak másodelnöke és szervezője. A fensoroltak nyomán, azt hiszem, hogy Schwartzter Ottó dr. a megválasztásra érdemes, és megválasztása esetén méltó és buzgó tagját képezné Akadémiánknak. Irodalmi munkásságának címkiyonata e következő. I. Nagyobb munkák. 1. «Psychiatriai Jegyzetek.» (I. kötet Kiadta Hornyánszky V. könyvkiadó hivatala Budapesten, 1894.) 2. «Az elmebetegek jogvédelme.» (I. kötet, magánjogi rész, kiadta Hornyánszky V. könyvkiadó hivatala Budapesten, 1895.) 3. «Az elmebetegek jogvédelme.» (II. kötet, büntetőjogi rész, kiadta Hornyánszky V. könyvkiadóhivatala Budapesten, 1895.) 4. «A közigazgatási elmekórtan kézi könyve.» (Sajtó alatt.) Továbbá: 5. «Die Bewusstlosigkeits-Zustände als Strafausschliessungs Gründe. Im Sinne der deutschen, österreichischen

und ungarischen Strafgesetzgebung.» Kiadta Laupp H. egyetemi könyvkereskedése Tübingen-ben, 1878. 6. «Die transitorische Tobsucht. Eine klinisch-forensische Studie.» Kiadta Toeplitz és Deuticke könyvkereskedése Bécsben, 1880. 7. «A törvényszéki elmekórtan tankönyve.» Írta Krafft-Ebing, fordította és a szerző engedélyével átdolgozta Babarcsi Schwartzter Ottó. (Kiadta a M. Tud. Akadémia. 1885.) 8. Ugyanazon tankönyv 2-ik magyar, újra átdolgozott és bővített kiadása. (A M. Tud. Akadémia engedélyével kiadta Hornyánszky V. könyvkiadó hivatala Budapesten, 1891.) 9. «Törvényszék elmekórtani levelek. Gyilkossági kísérlet. Gyilkosság. Öngyilkossági kísérlet. Vallásos színezetű téboly. A transitorikus dühöngő.» (Nyomatta Franklin-Társ. Budapesten, 1887.) 10. Több egyetemi tanár és gyakorló orvos közreműködése mellett szerkesztette az «Orvosi Szemle» I-ső kötetét. (Kiadta Franklin-Társ. Budapesten, 1882. II.) Kisebb dolgozatok. Részben önálló munkálatok, részben kritikai dolgozatok, megjelentek részint külön füzetben, részint az Orvosi Hetilap, Gyógyászat, Med. chirurg. Presse, Wiener Jahrbuch für Psychiatrie, Allgemeine Juristen-Zeitung, Magyar Igazságügy, Jogtudományi Közlöny, Lombroso Archionna, Nemologisches Centralblatt, Dictionary of Psychological medicine stb. hasábjain. Kiemelem közülök e következő értekezéseket: 1. A psycho-nemosis izgalmi szakának termikus kezeléséről. 2. Aberglaube und die Zurechnungsfähigkeit. 3. Richtigstellung der Diagnose der transitorischen Tobsucht. 4. Az idegességről. 5. Az intézeteken kívül levő elmebetegek és hülyék statisztikája. 6. Az álomról. 7. «Csák», Vörösmarthy téboly alakja.

SCHWIMMER ERNŐ tanárt *levelező* tagnak ajánlja **Mihalkovics Géza** r. tag. Dr. Schwimmer Ernőt, a budapesti tudományegyetemen ny. rk. tanárt, van szerencsém megválasztatásul levelező tagnak ajánlani. Dr. Schwimmer Ernő urat a III. osztály természetrajzi alosztályába levelező tagul ajánlani már harmadízben volt szerencsém. Az ajánlatot ezen ízben megújítani teljesen indokolt, mert az ajánlott sikeres működése a bőrkór- és gyógytan tudományos művelése terén már megelőzőleg is elismerésre talált, újabban pedig fokozott elismerésben részesült. Hivatkozhatom azon szerepre, a mely a bécsi dermatologiai congressuson Schwimmer tanárnak jutott; továbbá arra, hogy ny. rk. tanárrá történt kinevezetése által a kormány is megadta az érdemnek az elismerést. Irodalmi gazdag tevékenysége az 1893-ik évi ajánlatban pontosan fel volt sorolva; dolgozatai arról tanuskodnak, hogy a dermatologia benne egy igen tevékeny művelőre talált, a ki szakmájában e tudomány színvonalán áll s ezt e színvonalnak megfelelő dolgozatokkal gazdagítja. Dr. Schwimmer tanár tartalomgazdag irodalmi tevékenysége által a külföldön általános elismerést vívott ki magának; ő alapította meg nálunk a dermatologiai iskolát; ideje, hogy az elismerésnek nálunk is érvény szereztessék azáltal, hogy a M. T. Akadémia tagjai közé fogadja.

TORMAY BÉLA mezőgazdasági író, többször felsorolt jeles művei alapján *levelező* tagul újból ajánlják **dr. Thanhoffer Lajos** és **Bedő Albert**.

Dr. **WALDEYER VILMOS**-t, az anatómiai tudományokban elősmert elsőrendű tekintélyt és ezeknek rendes tanárát a berlini egyetemen, titkos orvosi tanácsost, a Magyar Tud. Akadémia *kültagjának* ajánja **Mihalkovics Géza** r. tag. Nevezettnek indirecte különös érdemei vannak hazánkban az anatómiai tudományok fejlesztésében, mert az 1870-es években, a mikor a strassburgi egyetemen volt az anatómiai intézetnek igazgatója, az odakerülő és tudományos pályára készülő magyar ifjakat kiváló pártfogásában részesítette és a tudomány modern művelésébe bevezette. Dr. Mihalkovics Géza és dr. Pertik Ottó, kik jelenleg a budapesti egyetemen mint tanárok működnek, oldalán tanársegédi állást kaptak és alkalmat magukat az anatómiában kiképezni; dr. Bókai Árpád és mások különös támogatásában részesültek. A mióta Waldeyer Berlinbe került, azóta is kiváló szíveséggel fogadja a tanácsát és befolyását kikérő magyarokat és ajánlatával tanárokhoz, intézetekhez, klinikákhoz, nagy segítségükre van. Magyarország iránt való élénk érdeklődését az is tanúsítja, hogy kulturális és társadalmi viszonyainknak megismerésére Budapestet már négyszer meglátogatta. Az anatómiai tudományokban való kiváló tekintélyének elég bizonyítéka az, hogy a német birodalom legkiválóbb egyetemére, a berlinire lett rendes tanárnak meghíva és kinevezve. Széles körű képzettsége mellett bizonyít, hogy előbb a königsbergi egyetemen az élettani intézetnél volt tanársegéd, azután a kórboncztan tanára Boroszlóban, 1872-től kezdve pedig Strassburgban, majd 1883-tól Berlinben a boncztan és fejlődéstan tanára, a berlini Tud. Akadémia rendes tagja stb. Irodalmi tevékenysége kiterjed a kórboncztan, boncztan, fejlődéstan és szövettanra; dolgozatai a petérről, gerinczvelőről, szemről, szőrökről, fogakról, csiralevelekről, mindmegannyi remekei a beható búvárlatnak. Szerkesztője az első német szövettani folyóiratnak: Archiv für mikroskopische Anatomie stb. Méltányos, hogy a hazánk iránt érdeklődő és ennek ifjait támogatásban részesítő tudós részünkről is elismerést kapjon és minthogy erre az Akadémiai kültaggá való választatás a legméltóbb, bátor vagyok kérésemet a Tek. Akadémia különös figyelmébe ajánlani.

~~B 4795~~

1933 JÚL. - 9. A 90326

